

Г Люди ріднокраю

СТЕЖОК БАГАТО, А ШКОЛА - ОДНА

У районній газеті «Гомін» за 16 вересня цього року прочитав публікацію про талановитого методиста, вчителя і керівника Степана Андрійовича Вальчуна. Цю мудру людину я знав давно, а в глибину його освітянських джерел занурився у 1978 році, коли мене призначили спочатку директором Довгошиївської, згодом Млинівської №2 десятирічок.

Втім, на добру згадку, крім Степана Андрійовича, заслуговують ще два велетні освітянського цеху нашого району, яких крім педагогічної роботи тісно сплела багатолітня дружба: колишній завідувач відділом районної освіти Михайло Кузьмович Тищук, якому 80 літ виповнилося 6 у листопаді цього року, та колишній директор Хорупанської неповної середньої школи Анатолій Якович Майструк, який дожив до славного ювілею.

Анатолій Майструк (на фото) з'явився на світ у чарівному куточку синьоокої Волині — у селі Пірванче 11 вересня 1930 року у родині селян. Чотири класи закінчив у школі в рідному селі, а згодом настали чорні дні і місяці окупації німецько-фашистськими загарбниками, тож, як кажуть, було не до науки. Та після визволення рідного краю від окупантів кмітливий і беручий до освіти юнак знову сів за парту. Спочатку в Пірванченській семирічці, а згодом — у Горохівській середній, яку успішно закінчив у 1951 році.

Трудову діяльність розпочав у районному відділі соціального забезпечення, але прага до знань привела на історичний факультет Львівського педагогічного інституту. Після закінчення вишу заступив на освітянську вахту у нашому районі, з якої не відлучався майже чотири десятиліття. За географією населених пунктів Млинівщини можна судити, де причастилися вічними і мудрими вчительськими уроками Анатолія Яковича: учитель історії Підгасцької семирічки, директор Ужинецької семирічки, директор Сморгівської десятирічки, завуч Хорупанської восьмирічки, директор Ярославської восьмирічки, Острожецької десятирічки. Із серпня 1966 і до серпня 1992 року — директор Хорупанської восьмирічки. Із 36 років несолодкого педагогічного стажу в Анатолія Яковича 35(!!!) років керівного! Відпові-

дальна робота не притлумила у нього веселу вдачу — він цінував дотепи. Умів знайти гідний вихід із найскладніших ситуацій, яких в усі часи вистачало. Водночас Анатолій Якович — чудовий учитель, принциповий і вимогливий до себе в першу чергу, а також до педагогів та школярів.

За сумлінну працю відзначений численними нагородами і Почесними грамотами Міністерства освіти України, облвно, районно, званням «Відмінник народної освіти України». А колектив Хорупанської восьмирічки, очолюваний мудрим наставником, неодноразово ставав призером районних конкурсів, олімпіад та творчих звітів, часто був переможцем оглядів з підготовки до навчального року.

Бурхлива творчість, енергія нев'янучої молодості Анатолія Яковича були для нас, молодих директорів, не просто зразком для наслідування, а джерелом вічних освітянських істин, які закарбувалися на струнах серця на все життя.

За роки директорування Анатолій Майструк збудував шкільну їдальню, добротну майстерню для занять з трудового навчання, комплекс господарських будівель. Значну увагу приділяв підсобному шкільному господарству, до якого докладали рук батьки та учні. А ще у його керівному активі — капремонт приміщення восьмирічки, обладнані спортмайданчики. Втім, хіба все перелічиш, хоча добрі справи Педагога пам'ятають його учні, колеги по роботі і вся хорупанська громада. У селі часто добрим словом згадують подружжя Майструків, бо вони зробили вагомий внесок у розвиток освіти, культури на теренах сільради. Крім того, Анатолій Якович і Валентина Яківна виховали двох чарівних донечок - Ларису та Оксану, тішаться внучкою Оленкою. Вдячні вихованці завжди запрошують подружжя на вечори-зустрічі з випускниками школи та на інші урочистості в Хорупані. І вони з радістю відкликаються на запрошення, приїжджають у село, де прописали свою душу і серце...

*Олександр КОВАЛЬЧУК,
учитель-пенсіонер,
учень подружжя Майструків.*